

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal sige om det af hr. Kjeld Olesen fremsatte dagsordensforslag – der er jo lidt rigeligt at tage stilling til – at vi vil stemme imod det. Vi gør det ud fra, at SF ikke har noget imod, at regnskaberne bliver åbne for de enkelte partier, således at offentligheden kan se, hvorfra pengene kommer til de enkelte partier, om det er fra LO eller fra Arbejdsgiverforeningen eller fra landboforeningerne, eller hvad det måtte være.

Vi ville allerhelst have stemt for DKPs dagsorden, som den ligger her, den er den mest præcise af dem. Når vi ville det, så er det klart, at vi også må tage afstand fra afværgedagsordener, og jeg ved, at praksis gør, at DKPs dagsordensforslag ikke kommer til afstemning. Ud fra disse betragtninger vil vi altså stemme imod det af hr. Kjeld Olesen fremsatte dagsordensforslag.

Freddy Madsen (DKP):

Nu er der måske nogle, der har ladet sig forlede til at tro, at dette var et oprigtigt ønske fra fremskridtspartiets side om, at vi på demokratisk plan skulle have orden i disse ting. Det er også derudfra, vi har fremsat vores dagsordensforslag, og dér har fremskridtspartiet jo med hr. Jørgen Junior erkendt, at det sådan set var det mest fornuftige dagsordensforslag i så henseende.

Men nu slap det jo ved hr. Voigts sidste bemærkninger her ud, hvad sagen virkelig drejer sig om. De indeholdt en opfordring til, at hvis dette ikke vedtages, så skal man opfordre folk til at melde sig ud af fagforeningerne. Her har vi faktisk grundlaget for det, fremskridtspartiet ønsker, og hvor de fleste af os har vidst, at det, sagen drejede sig om, var mistænkeliggørelse af først og fremmest fagbevægelsen; det var det, der skulle fremmes i denne sag.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til hr. Voigt, for dette er jo en detalje i fagbevægelsens virksomhed. Hr. Voigt har nogle gange gjort sig til af, at han skam også er arbejder. Jeg ved ikke, om han er det stadig væk, men han har også engang været medlem af en fagforening, og jeg vil gerne rent ud spørge hr. Voigt, om han ikke har oplevet, at han eller andre har haft gavn af at være medlem af en fagforening, der måske i vanskelige sager har kunnet skaffe sine medlemmer de-

res rettigheder. Det er i virkeligheden det, sagen drejer sig om, og ikke spørgsmålet om en detalje, hvorvidt man – det er vi mange der ikke kan være enige i – bruger pengene på den måde, som fagbevægelsen gør; men som jeg understregede, er det en demokratisk afgørelse i fagbevægelsen. Jeg synes, det andet er vigtigere at få frem.

Bolvig (RV):

Jeg beklager de mange dagsordener, for jeg synes sådan set, at sagen er for alvorlig til, at det er nødvendigt, at der kommer et helt læs dagsordener, hvoraf de fleste jo er meget lig hinanden. Men jeg forstår endnu mindre hr. Kjeld Olesens såkaldte afværgedagsorden, for jeg mente egentlig, at vi her havde fundet et område – og det er jo ikke let – hvor de to regeringspartier er enige. Vi kender jo alle sammen partiet venstres stilling til de spørgsmål, vi her har drøftet, men når jeg tænker på f. eks. hr. Freddy Madsens dagsorden, så kunne jeg ikke forestille mig andet, end at socialdemokratiet, det andet regeringsparti, kunne medvirke. Dér vil jeg gerne henvise til, hvad arbejdsministeren sagde i debatten den 4. november 1977, Folketingstidende 1977-78, sp. 1415:

»... jeg er enig i grundsynspunktet, at de politiske partier bør offentliggøre deres regnskaber.«

Senere: »Jeg er helt enig i grundsynspunktet.«

Og endnu senere: »Jeg mener, at det må være et almindeligt krav til ansvarlige partier, at de efterkommer denne opfordring.«

På den baggrund kan jeg ikke forstå, at de mildt udformede dagsordensforslag fra hr. Ib Christensen og hr. Freddy Madsen ikke kunne accepteres af de to regeringspartier, for vi havde egentlig troet, at vi her havde fundet et område, hvor de dog var enige.

Jørgen Junior (FR):

Jeg synes, det for en ordens skyld skal gøres klart, hvad det er, den socialdemokratiske gruppe nu egentlig tager til efterretning, hvad man ikke vil have til afstemning. Man vil ikke have et forslag til afstemning, hvor folkettinget simpelt hen beder om at få offentliggjort regnskaberne for den danske del af de 115 mill. kr., som modtages fra EF til oplysningskampagne forud for det direkte valg til